

**Українська Католицька
Церква Св.Родини**

Парох: о. Микола Попович
225 N. 4th St.

Lindenhurst, NY 11757

Phone: (631) 225-1168 / **Fax:** (631) 225-1177

E-mail: popovici1@aol.com

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Web Page: Saturday School: ukrainskaschkola.com

**Holy Family Ukrainian
Catholic Church**

Pastor: Fr. Olvian N. Popovici

225 N. 4th St., Lindenhurst, NY 11757
Phone:(631) 225-1168 / **Fax:**(631) 225-1177

Parish Center: (631) 225 - 1203

E-mail: olvianpopovici@yahoo.com

Trustees: Silvia Smith (516) 712 - 5526

Bogdan Shafranski (516) 250-8009

Choir Director: Iryna Popovych 943-3348

Nataliya Popovici – **English cantor**

Advisor: Gloria Tolopka (631) 667-6483

Sunday Divine Liturgies: 9:00 am - English / 10:15 am - Ukrainian

Weekday Divine Liturgies: 8:00 am or 9:00 am or 7:00 pm

Holy Days Liturgy: 9:00 am or Previous Day at 7:00 pm

No. 6/17

CHURCH BULLETIN – ЦЕРКОВНИЙ ВІСНИК

February 5, 2017 / Лютий 5, 2017

РОЗКЛАД БОГОСЛУЖЕНЬ

Неділя про Митаря і Фарисея, 5 – го Лютого, 2017 р. *Св. свцмч.*

Климента, єп. Анкирського. Св. мч. Агатаангела.

Глас 8: Апостол: 2 до Тимотея 3:10-15. / **Євангеліє:** Лука 18: 10-14.

9:00 год. ранку – Служба Божа за всіх парохіян – англ. мовою.

10:15 год. ранку – (Боже Благословення для Оксани та всієї Родини Москалюк, зам. Родина Москалюк) - укр. мовою.

12:00 год. дня – Служба Божа за дітей та батьків.- Е/У.

Понеділок, 6-го Лютого, 2017. *Прп. Ксенії Римлянки.*

9:00 год. ранку – ґ Ганна (Річниця), зам. Марія Галевич

Вівторок, 7-го Лютого, 2017. *Св. Григорія Богослова, архієп.*

Царгородського.

**7:00 год. вечора – Служба Божа (Спеціальна інтенція),
зам. Матері в Молитві**

8:00 год. вечора – Біблійні студії (англ. мовою)

Середа, 8-го Лютого, 2017. *Прп. Ксенофонта, дружини його Марії і синів їхніх*

Аркадія та Йоана.

**9:00 год. ранку – Боже Благословення для Максима Сісаванґ,
зам. Родина**

8:00-год. вечора - Біблійні студії - укр. мовою

Четвер, 9-го Лютого, 2017. *Перенесення чесних мощів св. Йоана*

Золотоустого.

**7:00 год. вечора – Боже Благословення для членів
Сестринства св. Вервиці, зам. Сестринство**

П'ятниця, 10-го Лютого, 2017 р. *Прп. Єфрема Сирина.*

**9:00 год. ранку – ґ За померлих (спеціальна інтенція),
зам. Матері в Молитві**

Субота, 11-го Лютого, 2017 р. *Перенесення мощів. св. свцмч. Ігнатія*

Богоносця.

6:00 год. вечора – Вечірня

7:00 год. вечора – ґ Нестор Гудзій, зам. Томас Ларая з Родиною

Неділя про Блудного сина, 12 – го Лютого, 2017 р.

Трьох святителів: свв. вел. архієреїв Василя Великого, Григорія
Богослова і Йоана Золотоустого. Св. свцмч. Іполита.

9:00 год. ранку – Служба Божа за всіх парохіян – англ. мовою.

**10:15 год. ранку – (Боже Благословення для всіх Парохіянів,
зам. Родина Саміло) - укр. мовою.**

СВЯТІ ТАЇНСТВА: Хрещення і Миропомазання: уділяється за попередньою домовленістю батьків, які повинні бути практикуючими католиками.

Сповідь: перед Св. Літургією та за домовленістю.

Вінчання: зголоситися до пароха за 6 місяців наперед.

Вимагається відбути передподружні науки.

Школа Українознавства: проводить заняття кожної суботи (9:00-1:30). Детальніша інформація на веб-сторінці: ukrainskaschkola.com

Уроки українських танців для дітей віком (5-9 р.) проводяться у суботу з 1:30 – 3:00 год; (9-13 р.) 3:00 – 4:30 год; (14-18 р.) 4:30 – 6:00 год. Вчителі – п. Григорій Момот та п. Христина Момот.

Уроки Катехизму: проводяться у понеділок (5:00 – 6:00 год вечора)

Таїнство Оливопомазання: Отець М. Попович відвідує хворих кожної першої п'ятниці місяця, уділяючи Св. Таїнства хворим, про яких просимо заздалегідь повідомляти парафіяльну канцелярію. У випадку необхідності, звертатися у будь-який час.

Молитва на Вервиці: у першу неділю місяця перед Св. Літургією. **“Матері в Молитві”:** наступна молитовна зустріч відбудеться 3-го Березня 2017р. і розпочнеться о 8 годині вечора.

Чоловіча молитовна група святого Йосипа відбувається кожного четверга о 8 годині вечора на англ. мові.

Парафіяльна канцелярія: Вівторок – П'ятниця (9:00 – 5:00 год); Субота (10:00 – 2:00 год).

Служба Божа: дорогі парафіяни, пам'ятайте про вашу віру, приходьте кожної неділі та свята до Церкви на Богослуження. Це є обов'язок кожного християнина.

Служба Божа для дітей і молоді (5 – го Лютого 2017 р в 12:00

обіда) в першу неділю місяця відбувається спеціальна Служба Божа о 12 годині дня для дітей-батьків. Шановні батьки не забувайте приводити дітей до Храму Господнього.

Парафіяльний вісник: останній термін подачі інформації для вісника – до 12:00 год кожної п'ятниці.

Завіщення: Пам'ятайте про вашу парафіяльну Церкву Пресвятої Родини (Holy Family Ukrainian Catholic Church) у вашому заповіті!

Нові парафіяни: Вітаємо вас у нашій парафіяльній спільноті! Для всіх, хто втомився і хоче відпочити, для всіх, хто сумує і потребує розради, всім, хто самотній і кому потрібна дружба, надія, любов, для тих, хто шукає Спасителя, наша Церква відкриває широко двері в ім'я Господа Ісуса Христа. Завітуйте до парафіяльної канцелярії, щоб представити себе і зареєструватися. Ми з нетерпінням чекаємо зустрічі з вами!

Зміна адреси або телефону: повідомити парафіяльну канцелярію.

Дорогі парафіяни та гості, запрошуємо Вас до нашого парафіяльного залу на щонедільну каву та солодощі після Божественних Літургій!

Дорогі Парохіяни церкви Святої Родина!

Наша сім'я щиро вдячна усім Вам за допомогу, яку Ви надали для проведення операції мосі донечки Тані, за ваші добрі і чуйні серця, щирість та тепло Ваших душ. Ваша щедра пожертва становила 1,060.00 дол.

Особлива вдячність Вашому пароху о. М. Поповичу, який перейнявся нашою бідою і зумів донести це до ваших сердець.

Ми будемо молитися за Вас і сподіваємося на Ваші молитви та Божу допомогу.

3 повагою мама Тетяни - Наталія.

Недільна Пожертва, 29 січня, 2017 р. - Просфора – 1,025.00 дол.

Господь Бог нас навчає: «Воздавай Всевишньому згідно з Його даром – щедро за твоїми власними статками; Господь бо тобі відплатить, поверне тобі всемеро» (Сирах 35:9-10).

Свічки: \$165, Тетрапод: \$5, Пізне: \$5, Свято: \$10, Вареники: \$6,

Підтримка парафії: \$975, Свята: \$5, Пожертва: \$10,

Місячна жертва на іпотеку - \$150.00,

Недільна жертва – \$1,044.00 / Разом - \$2,375.00

Дорогі парафіяни! Управа нашої Церкви хоче всім вам щиро подякувати за ваш дар любові для нашого храму минулої неділі 29–го січня 2017 р.

“Що віддам Господеві за все, що він воздав мені!” Псалом 115:12.

Молимося: Велике прохання до парафіян пам'ятати про своїх рідних, які є у лікарні, в старечих домах або вдома. Просимо подбати для них про нагоду, принаймні, час від часу, прийняти Св. Причастя. Для цього просимо звертатися до священника.

Увага: усім тим, хто святкує свої Уродина у місяці Лютому 2017 р. наші найкращі вітання та нехай Господь благословляє всіх вас!

“На Многая і Благая літа!”

Новини нашої парафії:

1. Дорогі Парохіяни: У ваших річних конвертах знаходиться конверт під назвою «Annual Parish Support – Річна Парафіяльна Пожертва», зібрані кошти будуть використовуватись для прикрас та потреб в нашому Божому храмі. Просимо ласкаво складати ваші офіри у сумі 25\$ від особи та 50\$ від родини на 2017-й рік.

2. Ми маємо на продаж вареники з картоплею, з капустою та з сиром вартістю \$6.00 за порцію. Кошти з продажу ідуть для потреб нашої Церкви.

3. Запам'ятайте:

а. Святкування 2017р. Міжнародного Дня Подружнього Життя, випадає у другу неділю місяця лютого, а саме 12 Лютого 2017р.

Тепер прийшов час, щоб підготувати себе до подружнього ювілею під назвою , «Радість Любові». Це говорить нам про те , що ми повинні визнавати і підтримувати ті подружні пари які мають тверду віру тримати їхні подружні обіцянки до кінця подружнього життя. Якщо ви святкуєте ваш ювілей подружнього життя цього року і бажаєте отримати свідоцтво від нашого Владика Павла дайте нам знати не пізніше 9 - го лютого.

б. Збірка в місяці лютому: Прибирання церкви: Наступна добровільна збірка відбудеться 19-го лютого.

в. Місяць Лютий, це місяць збірки для Єпархіяльної газети «Сівач». В цей час ми добровільно приєднуємось до збірки для газети. Будь-ласка приєднайтесь і ви підтримувати Єпархіяльну газету Сівач вашими щирими жертвами включаючи у ваші конверти, які ви маєте при нашій парафії по **20 дол.**, щоб і надалі газета могла

проіснувати.

г. 26- Лютого 2017р. буде проводитися добровільна збірка пожертв для Катедрального Собору в Києві, щоб підтримати Патріярха Святослава Шевчука та мистецьку спадщину Катедрального собору Воскресіння Господнього в Києві, що є однією із подій процесу до приготування заснування Патріархату. Конверти для цієї збірки є біло- червоного кольору і знаходяться у ваших річних конвертах або є доступні при вході до церкви із написом “Андріїв Гріш...”

4. Висловлюємо нашу щирю подяку жінкам та панству з нашої Парафії, які добровільно прийшли і приготували все необхідне для нашої Різдв'яної Просфори, яка відбулася минулої Неділі. Також дякуємо всім жертводавцям та працівникам цього Свята. Чистий прибуток становив 1.025.00 дол. Щиросердечно вітаємо наших Юнаків\Юначок і Новаків\Новачок з важливою подією, складанням пластової присяги та повязанням хусток. П. Роман Васьків провадить Пласт і є відповідаючий при нашій парафії. Нехай Бог Поблагословить усіх волонтерів та жертводавців і винагородить сторицею.

5. Посвячення домів і молитва в домі на 2017 р. Ті парафіяни, котрі бажають поблагословити свої домівки священничю молитвою та окропленням Богоявленською водою, будь-ласка, звертайтеся до о. Поповича на тел. (631) 225-1168, щоб узгіднити день і час до 15 лютого, 2017 р.

6. Дорогі Парохіяни: В неділю 12-го лютого 2017 року при нашій парафії Сестринство Св. Вервиці організує особливий обід з нагоди « Дня Валентина». Вартість обіду- \$6.00 для дорослих, а для дітей віком до 7 років - вхід вільний, після обидвох Св. Літургій. Ласкаво запрошуємо усіх Вас.

7. Традиційно Сорокоусти починаються у суботу перед М'ясопусною неділею згідно Григоріянського календаря. По юліанському календарі 18 лютого. Просимо подавати списки імен покійних із ваших родин.

Дорогі парафіяни: Духовна мандрівка найбільшими Марійськими святинями та визначними храмами християнської Європи до Фатіми, Лурду, ітд. триватиме від 23 квітня до 4 травня 2017 року.

Вільними залишаються приблизно 4 місця. Приєднайтеся до нас у цій одинадцятиденній духовній подорожі, «Стопами Богородиці» **«ЧЕРЕЗ МАРІЮ ДО ІСУСА»** Заохочуємо вас не до однієї поїздки, а до духовної подорожі, яку запам'ятаєте назавжди. **За додатковою інформацією звертайтеся до о. Пароха.**

До вашої уваги: 2 Тм. 3, 10–15. «Усі, що поборно захочуть жити у Христі Ісусі, будуть переслідувані» Здається, ми живемо в демократичному і вільному суспільстві, гуманному, але бачимо, як християн переслідують у різних кінцях світу. Представників жодних релігій так не переслідують, як тих, хто вірить в Ісуса Христа! Християни не лише проповідують як треба жити, вони більше своїм життям засвідчують правдиві цінності, показують своїм життям, що жити за Божими законами – реально! Християни уже самими своїм життям дорікає іншим, саме тому часто переслідують і не сприймають саме християн. Християни – Божий знак тут, на землі. Тому, коли ми відважно йдемо за Ісусом Христом, не біймося, коли нас будуть прозивати, дорікати, критикувати. **Не біймося свідчити про Господа, що б нам не говорили і що б з нами не чинили, бо саме нашим свідченням спасаємо не лише власні душі, а й показуємо приклад для інших!** Лк. 18, 10-14. «**Бо кожний, хто виноситься, буде принижений, а хто принижується, – вивищений.**» У цьому уривку добре бачимо, що Бог не дивиться ні на особу, ні на її статус у суспільстві, ні на її статки, а лише на людське серце. Остаточо визначальним є те, якими ми стаємо перед Богом: смиренними чи самовдоволеними й захопленими собою. Якщо Господь навіть дає мені чогось досягнути в християнському житті, чи в молитовному, чи в аскетичному, чи можливість зробити добро іншим, то я завжди маю дякувати Богові за це і йти далі. Бачимо, що митар виправдав тим, що став перед Богом таким, як був. Митарів у тогочасному суспільстві не любили, бо вони чинили несправедлими й захоплено збираючи податки. І він, знаючи своє становище, ситуацію, в якій перебував, не боявся стати перед Богом таким, яким був. Коли станемо перед Богом такими, як ми є, навіть до кінця не знаючи, що маємо зробити, то Господь завжди покаже, якою дорогою йти далі. Тому не біймося ставати перед Господом, нічого не вдаючи. **Коли ми зробили щось недобре – станьмо перед Богом у правді, такими, якими ми є, каймося і приносмо плоди, гідні покаяння!**

Преосв. Венедикт, єпископ Львівський

Христос Раждається! Шановні парафіяни, до мене звернулися з питанням, чи в неділю заборонено відправляти Панахиду у храмі. Ось долучаю вам відповідь Літургіста зі Львова щодо відправи Панахиди в неділю. ,,....., **По-перше, в неділю панахиду служать досить часто, якщо випадає якась особлива дата чи люди попросять. Не знаю причин чому б так категорично відмовлятися від панахиди в неділю. Єдина причина, згідно з якою можна цю відмову пояснити пов'язана з тим, що кожен день тижня має свою особливу літургійну посвяту: понеділок - ангелами, вівторок - Предтечі і т.д., субота є спеціальним днем поминання померлих, а неділя - це день Воскресіння. Лише з огляду на це. Але іншої богословської суперечності в тому, що ми молимося за померлих у воскресний день немає.**

Неділя про Митаря і Фарисея

Заки жовнір піде на фронт, то тривалий час проходить він військовий вишкіл, мета якого фізично і психологічно приготувати чоловіка до воєнної штуки та загартувати на всі труди й невгоди військового життя. Подібно чинить і свята Церква, наша добра Мати. Вона заки нам, своїм дітям, поручить спасенну практику строгого Великого посту, то спершу намагається приготувати нас душевно на подвиги 40-денного посту. Цій меті слугують якраз чотири передпісні неділі, що їх починає неділя Митаря і Фарисея, а закінчує неділя Сиропусна. Під час богослужень цих неділь свята Церква наводить нам кілька біблійних образків: гордого фарисея і покірного митаря, навернення блудного сина, сцену страшного суду та вигнання наших прародичів з раю. Ці драматичні образки мають силу зворушити нас до глибини, показати Боже милосердя і Божу справедливість та переконати нас у важливості навернення, покути і спасення душі. Розважання про ті події має викликати в нас серйозне ставлення до посту, переконати в його необхідності та приготувати нас до самого посту. Згадані передпісні неділі історично ввійшли до нашого церковного календаря в пізніших віках, тоді, коли Великий піст уже став таким, як і сьогодні. Спочатку перед Великим постом додані неділі М'ясопусна й Сиропусна, а щойно відтак десь у VIII-IX віках прийшли ще неділі Митаря й Фарисея та Блудного Сина.

Притча про митаря й фарисея: Ісус Христос у своєму навчанні досить часто послуговувався притчами, цебто оповіданнями, які легко й доступно пояснювали слухачам якусь моральну науку, правду чи чесноту. Притчу ми легко слухаємо і легко запам'ятовуємо її зміст. Неділя Митаря і Фарисея одержала свою назву від притчі про митаря і фарисея, яку записав нам святий євангелист Лука у главі 18, 10-14. Тут Ісус Христос наводить дві протилежні постаті: гордого фарисея і покірного митаря. І на тих двох прикладах показує нам зло гордості і значення покори. Фарисеї за часів Ісуса Христа становили релігійну секту, що відстоювала строге і легалістичне дотримання Мойсеєвого закону і традиції. Для них більше значила буква, аніж сам дух закону, їхня праведність полягала радше у показному дотриманні Закону та різних дрібничкових приписів, аніж у практиці чеснот, до яких зобов'язував Закон. Вони вважали себе за ревнителів Закону, гордилися своєю фальшивою ревністю і дивилися згори на тих, що не належали до їхньої секти. Ісус Христос часто картав їхню дрібничковість і облуду та прилюдно викривав їхнє лицемірство.

"На катедрі Мойсея, — казав Христос, — розсілились книжники і фарисеї. Робіть і зберігайте все, що вони скажуть вам, але не робіть, як вони роблять. Бо вони говорять, а не роблять... Горе вам, книжники та фарисеї, лицеміри, що людям замикаєте Царство Небесне! Самі не входите і не дозволяєте ввійти тим, які бажали б увійти... Сліпі проводирі, що комара відціджуєте, а ковтаєте верблюда... Назовні здаєтесь людям справедливі, а всередині ви сповнені лицемірства й беззаконня" (Мт. 23). Наша притча показує якраз типового фарисея. Хоч він прийшов до храму помолитися, та властиво він славить не Бога, а себе самого. Він не перепрошує Господа Бога за свої провини, але радше, будучи певним своєї праведности, навіть дякує Богові, що не належить до грішників. Він хвалиться своїм постом та чваниться своєю десятиною, яку дає на Божий храм. А проте дивиться з погордою на митаря, як на великого грішника. А митар у почутті своєї грішности не смів навіть очей піднести до неба, тільки покірно молився і бився в груди, кажучи: "Боже, змилуйся надо мною грішним" (Лк. 18, 13). Його коротенька, але повна жалю й покори молитва до сьогодні служить за найкращий і щирий акт жалю за наші гріхи. Ісус Христос закінчує цю притчу словами: "Кажу вам: Цей повернувся виправданий до свого дому, а не той, бо кожний, хто виноситься, буде принижений, а хто принижується, — вивищений" (Лк. 18, 14). Митарі — від слова "мити", що значить оплата, — це були збирачі різних державних оплат за римської окупації Палестини. Римська держава мала двоякого роду податки: прямі й непрямі. Прямі податки збирали від земельної посілості і від прибутків, а непрямі — від продажу і закупів, від вивозу і ввозу з-за кордону. Прямі податки збирала сама держава, а непрямі вона виставляла на ліцитацію і продавала багатим купцям, які вже ті оплати збирали. Такий спосіб збирання оплат відкривав широку дорогу до всякого роду здирств, кривди і несправедливості тому, що ті купці, звані митарями, маючи від держави право збирати оплати, стягали їх без усякого милосердя. А все, що вони зібрали понад те, що заплатили державі, було їхнім особистим зиском. Тож нічого дивного, що в очах народу митарі не мали доброї слави, їх загалом вважали за нечесних, прирівнювали до грабіжників, грішників і поганів та погорджували ними. Митарі не могли бути свідками в суді, бо їхнє слово, як нечесних людей, не мало ніякої сили.

Духовне значення притчі: Ця притча свідчить, що Господь Бог не дивиться на особу чи її стан, але дивиться на її серце й душу. Тут розуміємо правдивість слів Святого Письма, в якому сказано: "...Бог гордим противиться, а покірним дає ласку" (1 Пт. 5, 5). Тож зрозуміло, що Бог не прийняв молитви чванькуватого й гордого фарисея, зате вислухав молитву покірного митаря. Гордість належить до головних гріхів і є найбільшою перепоною до навернення і покути, а покора — це початок справжнього навернення і основа правдивої покути й посту. Отже, свята Церква бажає, щоб і ми, наближаючись до Великого посту, готувалися до нього великою покорою та свідомістю нашої грішности, бо тільки тоді буде в нас добра воля до скрухи серця, посту й покути. Без покори нема навернення, нема жалю за гріхи й нема повороту до Бога. У тому дусі складені й наші літургійні відправи й молитви на неділю Митаря й Фарисея. Богослужбові тропарі, стихири й утренній канон багато разів підкреслюють і вихваляють чесноту покори, а ганяють фарисейську гордість. "Душе моя, — співаємо на стихирах вечірні, — зрозумівши різницю між фарисеєм і митарем, зненавидь гордовитий голос першого, а наслідуй сокрушенну молитву другого і зивай: Боже,

очисти мене грішного і помилуй мене". "Тікаймо від фарисеєвої хвальби, — сказано в кондаці, — і навчимося митареві величчю слів смиренних, і кличмо у покаянні: "Спасителю світу, очисти рабів Твоїх".

Покутні тропарі — символ правдивої покори: У богослужбі на неділю Митаря і Фарисея три тропарі заслуговують на окрему увагу з огляду на свій молитовно-покутний і повний покори настрій. Ці тропарі свята Церква співатиме на кожній недільній утрени від сьогодні аж до п'ятої неділі посту. Вони задають тон не тільки передписним неділям, але й цілому Великому посту. Ось їхні слова: "Покаяння двері отвори мені, Життєдавче! Бо дух мій зрання підноситься до Твого святого храму, маючи храм мого тіла увесь осквернений. Але Ти, будучи щедрим, очисти мене Твоєю добросердечною милістю". "На стежку спасення настав мене, Богородице! Бо заплямив я душу поганими гріхами та в лінивстві провів я все моє життя, але твоїми молитвами визволи мене від усякої нечистоти!". Роздумуючи, окаянний, над безліччю вдіяних мною гріхів, дрожу на згадку про день Страшного Суду. Та надіючися на ласку Твого милосердя, як Давид ззиваю до Тебе: Помилуй мене Боже, по великій Твоїй милості!"

о. Юліян Катрій, ЧСВВ. "Пізнай свій обряд".

Про любов до Господа Бога

Християнська любов - це третя вимога до вічної щасливості. Хто хоче дістатися неба, той повинен не тільки в Бога вірити і на Нього надіятися, але також Його любити, без любови нічого не значить віра і надія, тому св. Апостол Павло пише: "... якби я мав усю віру, щоб і гори переставляти, але не мав любови, я був би - ніщо" (1 Кор. 13 2). Християнська любов є настільки потрібною, що без неї ми не в силі доступити вічного життя. "Хто не любить, перебуває в смерті", справедливо говорить св. Апостол Йоан (1 Йо. 3, 14), тобто: хто не любить, той є мертвим для неба. Бо християнська любов до досягнення вічного щастя є безумовно потрібна, тому дуже важливо знати, як нам слід ту християнську любов виявляти. На це відповідає нам катихизм: "Християнську любов виявляємо виконанням заповідей, як каже Божественний Спаситель: "Той, у кого мої заповіді, і хто їх береже, той мене любить" (Йо. 14, 21). Однак між заповідями є дві, які вміщують у себе всі інші, тому називаємо їх разом головними заповідями християнської любові. Коли одного разу прийшов до Ісуса Христа законовчитель і запитав Його "Учителю, котра заповідь в законі є найбільша?" Він же сказав до нього: "Люби Господа, Бога твого, всім твоїм серцем, усією твоєю душею і всією думкою твоєю: це найбільша і найперша заповідь. А друга подібна до неї: Люби ближнього твого, як себе самого" (Мт. 22, 36 - 40). Розважмо насамперед ці головні заповіді любові. Зі слів Спасителя ми бачимо, що любов може поділятися на три різновиди: 1. любов до Господа Бога; 2. любов до нас самих; 3. любов до ближнього.

І. ЧОМУ МИ ПОВИННІ ЛЮБИТИ ГОСПОДА БОГА?

1. Тому що Він - найбільше і найсовершенніше добро.

У природі самої людини є ніби закладено, що вона повинна любити все, що добре і совершенне. А все добре, що є у світі, походить від Господа Бога. Як світло, тепло походять від сонця, так всяке добро має своє джерело тільки в Бозі. Бог -

це найвище добро. Все, що гарне і добре, отримало свою красу і доброту тільки від Господа Бога, це тільки слабкий відблиск нескінченної краси і доброти Бога. Навіть найвищому ангелові бракує ще дуже багато, але Господу Богу не бракує зовсім нічого. Він є найвищим добром, тож чи не повинні ми Його любити? Коли ми маємо побожного, мудрого і доброго приятеля, любимо і поважаємо його за ці прикмети і риси характеру. А чи Господа Бога ми не повинні любити більше за Його досконалість, за Його святість, мудрість, доброту?

2. Тому що Він нас першим полюбив.

Коли нам хтось виявить свою любов добродійствами, подарунками, жертвенністю, ми відчуваємо прихильність до цієї особи. А Господь Бог виявляє нам свою любов від першої хвилини нашого життя; Він дає нам життя, здоров'я, ласку Св. Хрещення, християнську науку, ба, навіть ще заки ми народилися на світ, Його Божественний Син пролив за нас Свою Кров і віддав Своє Життя; "... Бог так полюбив світ, що Сина свого Єдинородного дав, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, а жив життям вічним" (Йо. 3, 16); і чи не віддається Він нам у нескінченній любові навіть як пожива у Пресвятій Тайні Євхаристії? Справедливо говорить Господь Бог через пророка Єремію: "Я полюбив тебе відвічною любов'ю, тим і зберіг для тебе мою ласку" (Єр. 31, 3). Якими ж невдячними є люди, які не люблять Господа Бога! Вони є гіршими від звірят, бо навіть собака любить свого господаря, який його годує. Тому говорить апостол: "Ми любимо, бо Він перший полюбив нас" (1 Йо. 4, 19). А св. Августин каже: "Небо і земля і все кличе до мене, що я повинен Тебе любити, мій Боже!"

3. Тому що ця любов робить нас справді щасливими і в цьому і в іншому житті.

Людина повинна мати найвище добро, яке її любить і до якого прихляється усім своїм серцем. Наше серце створене для любові. Коли ж людина забуває про Бога, коли Бога не любить, тоді сама собі робить якогось "бога": ним є або якась особа, або пристрасть, яка полонить людське серце, або дім, гроші, посада, до яких людина прив'язує своє серце. Всі земні скарби і розкоші можуть на якийсь час заповнити наше серце, можуть спричинити, що ми забудемо про Бога, але вони не в силі зробити нас щасливими. Людина прагне мати щоразу більше і більше і ніколи не відчуває ситості, лише серце її тривожиться через неспокій і муку. Тому св. Августин каже: "Наше серце створене для Бога і не знаходить спокою, поки не спочине в Бозі". Хто любить Бога, той є справді щасливим, того серце переповнене іншими радіощами, яких не знає світовий чоловік, а також має певність щасливої вічності. Найвища і найсовершенніша любов Бога - любити Бога тому, що Він є найвищим добром, отже, задля Нього Самого. Але коли ми любимо Бога тільки тому, що Він є до нас добрий, або тому, що через те станемо щасливими, то в такій любові вже криється себелюбство; вона не є зовсім чистою, не є совершенною. Тому любов Бога ділимо на совершенну і несовершенну. Совершенна (досконала) є тоді, коли любимо Бога задля Нього Самого, наприклад, як каже св. Августин: "Коли б Ти мене і до пекла скинув, то все ж не перестану Тебе любити"; несовершенна (недосконала) є тоді, коли любимо Бога задля нашої користі.**дали буде...**